

[Christensen (Høng).]

slaget, som det er, og jeg tilføjer, at vi ogsaa er tilfredse med det Udtryk, der bruges i Forslaget om, at Debitor skal godtgøre, at han søger Akkord. Vi synes ikke, man kan kræve, at han skal have foretaget Skridt i Henhold til Akkordloven af 1905, idet man her maa huske paa, at det ikke alene er saadanne Akkordforhandlinger, der foretages for Skifteretten, man tænker paa, men her maa jo bemærkes, at der baade i Henhold til Lov om Akkord for Landbrugere af 1927 og navnlig Lov af 1931 er oprettet forskellige Udvalg, hvortil man ogsaa kan fremsende Begæring om Tvangsakkord, og jeg maa da mene, at det er tilstrækkeligt, naar man har tilskrevet et af de stedlige Udvalg, som er nedsat i Henhold til Loven af 1931, at man ønsker Akkord; saa maa man have fyldstgjort, hvad der kræves.

Ændringsforslag Nr. 2 forringer efter min Mening Forslaget, idet det i visse Tilfælde, hvor Auktionen endnu ikke er afholdt, hindrer disse Tilfælde fra at indtages under Akkord, navnlig i Overgangstiden. Men ogsaa udenfor Overgangstiden mener jeg jo nok, der kunde forekomme Tilfælde, hvor det var berettiget at instituere Akkordforhandlinger, selv om det forberedende Møde til Auktionsvilkaarenes Fastsættelse er afholdt.

Ændringsforslag Nr. 4 har jeg i og for sig nogen Sympati for, idet jeg ogsaa mener, at det var rart at faa en kort og fast Frist for Udsættelserne; men det synes jo efter de praktiske Erfaringer, man har indvundet fra de forskellige Akkordudvalg, som er nedsat, som om man har faaet saa temmelig sikre Oplysninger om, at det vil være vanskeligt i alle Tilfælde at tilendebringe en Akkord i Løbet af saa kort Tid som 8 Uger. Men, som sagt, skulde det kunne lykkes senere hen under Sagens Gang at opnaa en bestemt Grænse, skulde vi fra vor Side i og for sig ikke have noget derimod.

Jeg maa maaske have Lov til at tilføje — og jeg beder den højtærede Justitsminister om at modsige mig, hvis jeg tager fejl —, at jeg forstaar Forslaget saaledes, at det er Fogedens Pligt, naar Begæring om Auktionens Udsættelse foreligger, ved anbefalet Brev at tilkalde de i Tvangssalget interesserede — det behøver jo ikke at være med noget langt Varsel — til et Møde paa Kontoret, hvor Parterne nærmere kan redegøre for deres Forhold, forinden Fogedrettens Afgørelse træffes, og at det samme maa gentages, hvis der skulde blive Spørgsmaal om yderligere Udsættelse.

Vi har i Udvalget drøftet det Spørgs-

maal, som ogsaa Ordføreren for Mindretallet, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, var inde paa, Spørgsmaalet om Prioriteternes Fortrinsstilling. Som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører for Mindretallet bevarer disse Renter deres Forrang et Aar. Hvis nu Forholdet ved Lovens Ikrafttræden er saaledes, at Debitor skylder Renter baade for December Termin 1930 og for Juni Termin 1931, vil der, naar han nu opnaar Udsættelse i 3 Maanedere, inden Fristens Udløb forfalde Renter pr. 11. December 1931, og dermed er Prioritetshavernes Fortrinsret for December Termin 1930 tabt. Jeg gaar ud fra, at det, naar saadant oplyses i det Møde, der holdes paa Fogedens Kontor, kan paalægges Skyldneren at stille Sikkerhed for en saadan problematisk Renterestance.

Vi har, som sagt, drøftet dette Forhold i Udvalget, men vi har ikke anset det for rigtigt at stille Forslag om, at Renteprioriteten skulde blive bestaaende, til Akkorden var i Orden. Men det kan ikke nægtes, at Skyldneren ogsaa er meget interesseret i at faa den videst mulige Henstandsgivning, og det er jo muligt, at dette, at Kreditorerne skal være forsigtige med ikke at fortabe deres Fortrinsret til Renten, vil kunne hindre ham i at faa en saa lang Henstand, som han under andre Forhold i øvrigt kunde opnaa. Jeg kunde da tænke mig, at Regelen om Sikkerhedsstilling kunde løse dette noget vanskelige Spørgsmaal paa en for alle de interesserede Parter tilfredsstillende Maade — og det vil formentligt kun være yderst sjældent, at der bliver Anledning til en saadan Sikkerhedsstilling —, og skulde det lykkes — og det Haab har jeg ikke opgivet, —, at der under Sagens videre Gang kunde træffes en positiv Bestemmelse med Hensyn til dette Punkt, som kunde samle alle, vilde jeg hilse det med Glæde, for da det er Lovens Mening at give en nødlidende Prioritetsdebitor de bedst mulige Forhold at virke under, skulde man nødigt udsætte sig for, at man med den ene Haand kommer til at tage noget af det, som man giver ham med den anden.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3 og at stemme imod Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 4.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa takke det nedsatte Udvalg for den Hurtighed, hvormed det har behandlet nærværende Lovforslag og derved efterkommet den Anmodning, som jeg tillod mig at rette til det kommende Udvalg, da jeg fremsatte